

324

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

LEDEN 2020

LEDEN 2020			
I	st	MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	SLAVNOST
2	čt	sv. Basila Velikého a sv. Řehoře Nazíanského	
3	pá	dny po Oktávu Narození Páně (Nejsv. jména Ježíš)	<i>první pátek</i>
4	so	dny po Oktávu Narození Páně	
5	ne	2. neděle po Narození Páně	
6	po	ZJEVENÍ PÁNĚ	SLAVNOST
7	út	dny po Zjevení Páně	
8	st	dny po Zjevení Páně	
9	čt	dny po Zjevení Páně	
10	pá	dny po Zjevení Páně	
11	so	dny po Zjevení Páně	
12	ne	Křtu Páně	svátek
13	po	1. týden v mezidobí	
14	út	1. týden v mezidobí	
15	st	1. týden v mezidobí	
16	čt	1. týden v mezidobí	
17	pá	sv. opata Antonína	památka
18	so	Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	památka
19	ne	2. neděle v mezidobí	
20	po	sv. mučedníka Šebestiána, spolupatrona filiálního kostela	památka
21	út	sv. mučednice Anežky Římské	památka
22	st	2. týden v mezidobí	
23	čt	2. týden v mezidobí	
24	pá	sv. biskupa a Učitele Církve Františka Sáleského	památka
25	so	Obrácení sv. apoštola Pavla	svátek
26	ne	3. neděle v mezidobí	
27	po	3. týden v mezidobí	
28	út	sv. kněze a Učitele Církve Tomáše Akvinského	památka
29	st	3. týden v mezidobí	
30	čt	3. týden v mezidobí	
31	pá	sv. kněze Jana Bosco	památka

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Svatá Rodina – ikona, klášter minoritů Praha

Draží farníci a milí čtenáři,

opět stojíme na počátku nového kalendářního roku a asi jako vždy musíme konstatovat, že nám ten předchozí utekl více než rychle a my stojíme na počátku nové etapy naší pozemské pouti. Asi každý z nás chce vkročit do nového roku s nějakým dobrým předsevzetím, ale neubráníme se nejistotě, jestli je budeme schopni naplnit, protože nám to již vícekrát nevyšlo. V každém případě vstupujeme do nového roku s Matkou Boží Pannou Marií, která je pro nás vždy velikou útěchou, posílou a pomocí ve všech nesnázích, kterými musíme projít.

Rád bych se zastavil v tomto úvodním slově u svátku, který slavíme až na konci doby vánoční - u Křtu Páně. Přibližuje nám křest Pána Ježíše skrze Jana Křtitele, kterým začíná veřejné působení Spasitele na zemi. Evangelisté líčí tuto událost velmi konkrétně, a proto se dozvídáme o zjevení Nejsvětější Trojice právě při této zásadní skutečnosti v životě Ježíše Krista. On neměl potřebu nechat se pokřtít, protože nepotřeboval obrácení, neboť neměl žádný hřích, ale řadí se mezi hříšníky, aby jasně ukázal a projevil, proč přišel na tuto zemi: vzít na sebe hříchy celého lidstva a sejmout tak prokletí, které si člověk nesl od svého prvního pádu v ráji. Katechismus katolické Církve říká: *Náš Pán se u svatého Jana dobrovolně podrobil křtu, určenému hříšníkům, aby na plnil všechnu spravedlnost. Svým křtem dává Kristus najevo, že zmařil sám sebe. Duch, který se vznášel nad vodami prvního stvoření, sestupuje nyní na Krista jako předehra nového stvoření a Otec veřejně ukazuje Ježíše jako svého milovaného Syna. Svátek Křtu Páně nám má ale též připomenout nedozírný význam a důležitost našeho křtu, který jsme přijali buď jako děti nebo jako dospělí. Od chvíle, kdy jsme byli pokřtěni, se mění podstatným způsobem náš život, celé naše bytí. V tomto okamžiku jsme se stali dětmi Boha Otce a máme tak naději na spočinutí v Božím království v nebi. To již není pouhé zbožné vyjádření nebo suchá teologie, ale skutečnost, která má zásadní vliv na naši spásu.*

Přijetí svátosti křtu s sebou nese nesmazatelné znamení „pečet“, kterou Bůh vtiskuje ve chvíli přijímání této svátosti do duše člověka a kterou již nikdo nikdy nemůže odejmout ani žádným způsobem odstranit. Křest je trvalá skutečnost, která nás činí adoptivními syny a dcerami nebeského Otce. Z toho vyplývají všechny milosti, kterých se nám dostává, pokud ale žijeme v důstojnosti Božích dětí. To znamená, žít plně a odhodlaně z víry, která je podmínkou přijetí této svátosti. Bez vyznání víry nemůže člověk křest přijmout, protože není pouhým jednorázovým úkonem příjemného zážitku, ale celoživotním rozhodnutím, ze kterého vyplývá i mnoho závazků a povinností. Proto před křtem dospělých probíhá jednorozční katechumenát, tedy příprava na křest, aby si budoucí křesťané mohli osvojit vše, co je důležité pro křesťanský život a rozpoznat, jestli jsou schopni a ochotni všechny tyto závazky na sebe vzít. Při křtu děti musí tyto závazky na sebe převzít rodiče, kteří slibují, že dítěti předají víru a budou ho podle této víry vychovávat. Často se to velmi rychle slibuje, ale možná s malým vědomím všeho toho, co to zahrnuje. Rodiče jednou před Bohem ponесou odpovědnost a budou dotazováni, jakým způsobem dostali tomuto závazku, který dali na sv. křtu a jak naplňovali slib výchovy ve víře. V každém případě nás křest zavazuje k životu podle katolické víry, kterou si nemůžeme vykládat nebo přizpůsobovat podle toho, jak se nám hodí, ale přijímat tak, jak nám byla zjevena Ježíšem Kristem a je vykládána Učitelským úřadem Církve. Až budeme v novém roce slavít tento svátek, bylo by dobře si nejdříve položit otázku, jak jsme vděční za dar víry a následně jak se jí snažíme uvádět ve skutek ve svém každodenním životě. S pohledem na naši ubohost můžeme proto jak apoštolové prosit našeho Pána: „Dej nám více víry“, abychom žili jako Tvé děti, a ne jako cizí, kteří Tě neznají. Kéž se nás Panna Maria, naše Matka, ujme a my můžeme pod jejím vedením naplnit naše křestní povolání.

Hojnost Božího požehnání na přímlovu Matky Boží Vám do nového roku 2020 přeje

P. Vít

Výstav Nejsvětější svátosti oltární

čtvrtek 2. 1. 2020 po mši sv. do 20:00
(kostel sv. Prokopa)

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 5. 1. 2020 (všechny kostely)

Setkání hledajících

neděle 5. 1., 12. 1., 19. 1., 26. 1. 2020 – 17:00
(Farní centrum)

**Mše sv. s požehnáním vody,
křídly a kadidla**

pondělí 6. 1. 2020 – mše sv. 18:00
(kostel sv. Prokopa)

Povánoční úklid kostelů

sobota 11. 1. 2020 – mše sv. v 8:00 – kostel sv.
Prokopa, po mši sv. úklid

Svátek Křtu Páně – závěr doby vánoční

neděle 12. 1. 2020 (všechny kostely)

Pout' ke sv. Šebestiánu

pondělí 20. 1. 2020 – mše sv. 18:00
(kostel sv. Rocha)

Pastorační rada farnosti

úterý 21. 1. 2020 – 19:00 (Farní centrum)

Setkání ministrantů

Neděle 26. 1. 2020 – 16:00 (Farní centrum)

Poděkování za kostelnickou službu

Na podzim minulého roku ukončily v naší farnosti svoji kostelnickou službu dvě ženy, které se po několik let staraly o vše, co je spojené jak s přípravou liturgie, tak i údržbou kostela.

U **sv. Prokopa** vykonávala hodně let kostelnickou službu paní **Eva Žaloudková**. Nastoupila zde za mého předchůdce P. Miloše Szabo, který jí také udělil svátost křtu.

Zároveň bych chtěl poděkovat paní **Alece Votavové**, která vykonávala dlouhá léta kostelnickou službu ve filiálním kostele **sv. Rocha**.

Oběma obětavým ženám chci tímto skromným způsobem poděkovat za mnoho let jejich věrné a mnohdy neviditelné služby v kostelích naší farnosti a popřát jim mnoho Božích milostí a zdraví do dalších let.

V této službě je skryto opravdu mnoho malých, ale o to četných obětí, které nejsou na první pohled vidět, ale stojí mnoho úsilí a odříkání. Starat se o čistotu věcí potřebných pro liturgii, o pořádek v sákrstii, o veškerou přípravu na každou mši sv., ať již všední nebo o slavnostech a mnoho dalších věcí. To ani nemluví o pravidelném otvírání a zavírání kostela za každého počasí, což znamená obětovat mnoho času, který si druzí mohou použít podle svého. Ještě jednou velice děkuji za Vaši velkorysou službu pro naši farnost a ať vám vše náš Pán mnohonásobně odplatí svou nekonečnou láskou a dobrotou.

Za vše děkuje a pro nastávající rok 2020 Vám Boží požehnání vyprošuje

P. Vit Uher, farář

Lednová kalendářní zastavení

Měsíc leden je ve znamení třech dnů tvořících důležitá zastavení vánoční doby.

1. leden – Slavnost Matky Boží, 6. leden – Slavnost Zjevení Páně, 12. leden – svátek Křtu Páně. V jejich stínu bychom však neměli opomenout další dny, které právě první měsíc v roce charakterizují.

3. leden – Nejsvětější jméno Ježíš

Nejsvětější jméno Ježíš bylo uctíváno od počátku Církve. Vlastním svátkem začalo být slaveno od 14. století. V souvislosti s reformou kalendáře (1969) však byl tento svátek odstraněn s odkazem na zmínku o jméně Ježíš v evangeliu 1. ledna. Nyní je opět v kalendáři uveden. Jméno Ježíš evokuje často užívaný symbol „IHS“ – Iesus, hominum Salvator – Ježíš, hříšníků Spasitel. Jméno Ježíš, hebrejsky Ješua, znamená: Bůh zachraňuje. V tomto jménu je zdůrazněno jeho poslání, v němž spasí svůj lid od hříchů. V něm se nám ukazuje nejvyšší svatost a milosrdenství.

18. leden – Panna Maria, Matka jednoty křesťanů

Obraz byzantské Průvodkyně na cestách života (Hedegetrie), přinesený sv. Cyrilem a Metodem na Velkou Moravu, je uctíván jako obraz, který se váže k liturgické památce Matky jednoty křesťanů, ustanovené pro naše diecéze r. 1966. Mariánská úcta je dodnes drahocenným pojítkem sbližujícím Západ s Východem i zárukou naděje na obnovení jednoty. Maria připomíná, že všichni jsme její děti. Prosme ji, aby lidstvo pod jejím vedením dospělo ke spojení v jedné Církvi.

20. leden – sv. Šebestián, spolupatron filiálního kostela sv. Rocha

Žil ve IV. století v Římě jako důstojník císařské stráže. Po zjištění, že je křesťanem, byl podrobem mučení šípy, ale přežil a znovu hájil křesťanství. Z toho důvodu byl v římském cirkuru umučen. V roce 680 se za morové rány stal i ochráncem proti moru. Z toho důvodu bylo žádáno z více míst o části jeho ostatků. Zastavení moru r. 1575 v Miláně a 1599 v Lisabonu se přičítá jeho přimluvě. Jeho ostatek obdržel také chrám sv. Víta.

V naší farnosti je uctíván (spolu se sv. Rosálií) jako spolupatron filiálního kostela sv. Rocha.

25. leden – svátek Obrácení sv. apoštola Pavla

Obrácení apoštola Pavla při setkání s Kristem na cestě do Damašku bylo nejrychlejším a nejvýznamnějším v dějinách. Chtěl sloužit Bohu tak, jak k tomu byl vychován, ke skutečné službě se však musel obrátit – viz Kniha Skutků apoštolů.

Bůh vidí dokonale každého z nás. Každého přitom stejně miluje a u chybných touží po jejich obrácení. U Šavla zvolil prostředek svého zjevení ve prospěch celé Církve, srdce plně otevřelo. Setkání s Kristem proměnilo Šavla v Pavla - nejhorlivějšího hlasatele evangelia.

28. leden – sv. Tomáš Akvinský, kněz a Učitel Církve

Žil ve XIII. století, po studiích vstoupil do dominikánského kláštera a stal se profesorem a doktorem teologie. Jako učitel a spisovatel dosáhl světové pověsti. Největším a nejznámějším jeho dílem je "Summa theologiae". Odpovědi na všechny otázky hledal v modlitbě, která naplňovala jeho život. Přes svou vznešenost zůstal vždy poslušným a pokorným řeholníkem, který nechtěl nic pro sebe a vše konal z lásky k Bohu. Dal základ tzv. scholastické teologii a dodnes je nazýván Doctor angelicus – Andělský Učitel.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolského listu papeže Františka „ADMIRABILE SIGNUM“ (o významu a hodnotě jesliček) Marie)

2019

Podivuhodné znamení (Admirabile signum) vánočních jesliček, tak drahých křesťanskému lidu, stále budí úžas a obdiv. Znázornění události Ježíšova narození je jednoduchým a radostným zvěstováním tajemství vtělení Božího Syna. Jesličky jsou totiž jakýmsi živým evangeliem, kterým překypují stránky Písma svatého. Když rozjímáme o Narození Páně, zjišťujeme, že nás miluje do té míry, že se s námi sjednocuje, abychom se také my mohli sjednotit s ním.

Tímto listem bych rád podpořil krásnou tradici našich rodin, které během dnů, jež předcházejí Narození Páně, strojí vánoční betlém. Jde o opravdové cvičení tvůrčí fantazie, která používá maximálně nesourodých materiálů, aby dala vznik krásným dílkům. Rád bych, aby tato praxe nikdy nepřestala, ba dokonce doufám, že tam, kde už se nevyskytuje, bude opět oživena.

Původ jesliček souvisí především s evangelními zprávami o Ježíšově narození v Betlémě. Evangelista Lukáš říká stručně, že Maria »porodila svého jednorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo«. Ježíš byl uložen do jeslí, které se latinsky označují slovem *praesepeum*, odkud je italské *presepe*, tedy vánoční jesličky či betlém.

Strojení betléma v našich domovech nám pomáhá znovu prožívat událost, která se stala v Betlémě. Evangelia přirozeně nadále zůstávají zdrojem, který nám onu událost umožňuje poznat a rozjímat o ní, abychom se cítili současníky této události, která je živá a aktuální v nejrůznějších historických a kulturních kontextech.

Před jesličkami se mysl vrací do dětských let, kdy se dychtivě čekalo, až začne jejich strojení. Není důležité, jak se betlém vystrojí, může být stále tentýž nebo se každý rok měnit. Záleží na tom, že promlouvá do našeho života. Jesličky totiž vyprávějí o Boží lásce, o Bohu, který se stal Dítětem, aby nám řekl, jak blízko je každé lidské bytosti v jakékoli situaci, ve které se nachází.

Draží bratři a sestry, jesličky jsou součástí něžného a náročného procesu předávání víry. Počínaje dětstvím a potom v každém životním období vychovávají k rozjímání o Ježíši, ke vnímání Boží lásky k nám, abychom cítili a věřili, že Bůh je s námi a my jsme s Ním, všichni jsme dcerami a syny díky onomu Dítěti - Božímu Synu a Panně Marii, a vnímali, že v tom spočívá štěstí.

Otevřme srdce této jednoduché milosti a nechme, aby se z tohoto úžasu zrodila pokorná modlitba: naše děkování Bohu, který s námi chtěl sdílet všechno a nenechat nás nikdy samotné.

Greccio 1. prosince 2019 v sedmém roce mého pontifikátu.

(Český překlad Radio Vaticana.)

Franciscus PP. I

Svatý otec při podpisu latinského originálu textu tohoto Apoštolského listu na kamenném oltáři ve svatyni prvních jesliček (sv. František z Assisi r. 1223) v Greccio (IT) o I. neděli adventní dne 1. prosince 2019.

213. INOCENC VIII.

29. srpen 1484 - 25. červenec 1492

* 1432 Itálie, vl. jm. Giovanni Cibo

Narodil se jako syn římského senátora, v mládí žil prostopášným životem, ale později svých poklesků litoval, vstoupil na kněžskou dráhu. 1467 byl jmenován biskupem v Savonii, 1472 byl přeložen do Molfetty, 1473 jmenován kardinálem a 1484 zvolen papežem.

5. prosince 1484 vydal bulu *Summis desiderantes affectibus* proti čarodějnictví, která dodnes je hodnocena značně rozporupně. Byla počátkem tzv. čarodějnických procesů, tzn. umožňovala odsouzení osob, které se poddaly něčemu, co bylo společností chápáno jako duchovní zlo, narušující nejen blaho jednotlivců i obcí, ale i samotný základ církve i státu. V některých zemích Afriky a Asie jsou v nekřesťanském prostředí takoví lidé i dnes odsuzováni k nejvyšším trestům.

Za Innocencovy vlády se do středu zájmu dostávalo i kacířství jako takové, papež odsoudil jak husity, tak valdenské.

V otázkách bezpečnosti nebyl mnoho úspěšný, neuplatňoval dostatečně tvrdé tresty a tak se dařilo v ulicích Říma loupežím a dalším násilným trestným činům. Tvrdě však zakročil proti tehdejšímu jevu padělání papežských bul.

Španělskému králi udělil titul „Nejkatoličtější Veličenstvo“, který užívali všichni španělské panovníci až do současného krále Juana Carlose, který jej r. 1975 zrušil.

214. ALEXANDR VI.

11. srpen 1492 - 18. srpen 1503

* 1431 Itálie, vl. jm. Rodrigo de Borgia

Tento papež se v myslí většiny lidí stal „nejhorším ze všech papežů“, i jako kardinál měl provdanou milenku, která mu porodila 4 děti. Renesance byla v té době v Itálii dobou všeobecně rozvolněných ctností a mravů, ale neřesti, které se tolerovaly u světských osob, byly u osob duchovních posuzovány veřejným míněním mnohem přísněji. A zřejmě už nikdo nezjistí, zda se neřesti, pro něž byl veřejně kritizován, skutečně v tak velkém rozsahu dopouštěl.

Brzy poté, co se stal papežem, musel řešit otázku „Nového světa“, objeveného r. 1492 Kryštofem Kolumbem. Měl zajistit spořádanou evangelizaci domorodců a současně zabránit v nově objevených oblastech územním sporům mezi Španěly a Portugalci. Otázku papež vyřešil tak, že Portugalcům připadla kolonizace Brazílie a Španělům zbytek Nového světa. (Dodnes se v Brazílii mluví na rozdíl od okolních zemí portugalsky.)

Alexandr VI. obnovil v Římě pořádek (což se nepodařilo jeho předchůdci) a tvrdě zakročil proti pouliční zločinnosti. Rozdělil město do 4 okrsků a v každém ustanovil magistrátního soudce, odpovědného za veřejný pořádek. Tím položil základ současných římských policejních úřadů.

Roku 1500 vyhlásil a řídil velmi úspěšný Svatý rok. Polední zvonění kostelních zvonů, nařízené jeho předchůdcem Kalixtem III., rozšířil na trojí zvonění denně, které bylo určeno k mariánským modlitbám, což se udrželo dodnes („Anděl Páně“ ráno, v poledne a večer).

I když po sobě zanechal dosti úspěchů, zůstala po něm velmi špatná pověst, dodnes ocerňující morální autoritu papežství.

zdroj: Ch. Coulombe: *Náměstkové Kristovi*, Wikipedie

Slova Svatého otce ke členům Úřadu pro laiky, rodinu a život listopad 2019

Tato instituce založená v létě 2015 vznikla fúzí někdejších Papežských rad pro rodinu a pro laiky. Podle statut úzce spolupracuje také s Papežskou akademií pro života a s Papežským institutem Jana Pavla II.

Cítit se církví, usilovat o svornost a hledět na svět bratrským pohledem – shrnul papež František základní postoje, které mají inspirovat práci členů a poradců Úřadu pro laiky rodinu a život. Ve službě univerzální Církvi se mají členové tohoto mladého orgánu Svatého stolce snažit „vycházet ze sebe a vstupovat do nové perspektivy, jež může některým připadat nezvyklá,” řekl papež.

Křesťanská formace se tedy nemůže zaměřovat pouze na akce. Její nedílnou součástí je modlitební život, jde o rozvíjení vědomí, že laici jsou Kristovými svědky ve všech prostředích a situacích. František vybídl také k pozornosti k okrajovým skupinám laiků, kteří jsou na odlehlých místech a nemají přístup k formaci. Žijí jako malé ostrůvky uprostřed jiných kultur nebo žijí pouze z lidové zbožnosti či modlitby v rodině. Na závěr varoval před klerikalizací laiků, totiž před pokušením odbíhat od laických povinností a příliš rychle usilovat o funkce u oltáře:

„Vidím tento jev také u jáhnů. Stanou se trvalými jáhny a místo toho, aby byli strážci služby v diecézi, ihned pohlížejí k oltáři. Proto radím biskupům: „Oddalte jáhny od oltáře”, at’ jdou sloužit. Mají být strážci služby a nikoli ministranty první kategorie či kněžimi druhé kategorie.”

Na závěr pak papež poukázal k zastoupení žen v Úřadu pro laiky, rodinu a život, který má dvě podsekretářky. Vybídl k dalšímu zapojování žen do služby, ale také k jejich obsazování na vedoucí místa. Prozradil dokonce, že při zvažování kandidátů na místo prefekta Ekonomického sekretariátu, fugurovala na seznamu dvě ženská jména. Vedle žádoucího postupování zodpovědných míst v církvi ženám však František vyzdvihl ještě další roli ženy v církevní struktuře, roli, která neulpívá na funkcích, je *přesažná*. “Musíme ještě pracovat na smyslu této “přesažnosti”, protože žena je obrazem církve-matky”, zdůraznil papež.

zdroj: RADIO VATICANA

Tříkrálové symboly a nápisy

Známý nápis (symbol) je utvořen třemi písmeny C(K), M, B. Nejrozšířenější výklad jejich smyslu je, že značí počáteční písmena jmen Tří králů (Caspar/Kašpar, Melichar, Baltazar). Ovšem evangelium jejich jména neuvádí; neuvádí ani dokonce, že byli tři (!). Tento počet je odvozován od počtu darů, které Ježíškoví přinesli: zlato – symbol Ježíšovy královské důstojnosti, kadidlo – symbol jeho božství a myrha – znamená lidství a prostředek ke zmírnění utrpení. Jména jim byla přiřazena zřejmě o hodně později. Kašpar je jméno orientálního původu a znamená „strážce pokladů”, hebrejské jméno Melichar znamená „můj král je světo” a Baltazar, jméno babylonského původu, znamená „ochraňuj můj život, králi”.

Pravděpodobnější výklad malovaných písmen je ten, že znamenají počáteční písmena latinských slov **CHRISTUS MANSIONEM BENEDICAT**, což znamená „Kristus at’ požeheň toto obydlí”. Je to výklad logičtější a je také zdůvodněním zvyku psát ta písmena na vstupní dveře.

A pozor: Křížky u jednotlivých písmen neznamenají „plus“ – nejde o matematiku, ale znázorňují jejich vznešenost a královskou důstojnost, tzn. že musejí být také tři.

Čili nikoli **K + M + B** (jak se velmi často – ale **nesprávně** děje),

ale vždycky **+K +M +B** nebo **K+ M+ B+**, doplněné aktuálním letopočtem.

II. Vatikánský koncil o úloze laiků v Církvi - 6.

Konstituce Lumen gentium, kapitola IV., čl. 35

ÚČAST LAIKŮ NA KRISTOVĚ UČITELSKÉM ÚŘADU

35 Kristus, veliký prorok, hlásal Otcovo království svědectvím života a mocí slova. Dokud se plně nezjeví ve své slávě, vykonává svůj prorocký úřad nejen prostřednictvím hierarchie učící jeho jménem a mocí, ale též prostřednictvím laiků; proto je ustanovuje svými svědky a vybavuje smyslem pro víru a milostí slova, aby síla evangelia zářila v každodenním životě, rodinném i společenském. Oni sami se projevují jako synové zaslíbení, jestliže jsou stateční ve víře a naději, využívají přítomného času a očekávají trpělivě budoucí slávu. Tuto naději však nemají skrývat v hloubi duše, nýbrž projevovali ji také ve strukturách světského života trvalou konverzí a bojem „proti knížatům, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti duchům zla“.

Laici se tak stávají zdatnými hlasateli víry v to, co nevidíme, jestliže neváhají s životem z víry spojit významní víry. Toto šíření evangelia, totiž Kristovo poselství hlásané i svědectvím života i slovem, dostává zvláštní ráz a zvláštní účinnost, protože se uskutečňuje v běžných světských podmínkách.

Pro tento úkol je velmi cenný životní stav, který je posvěcen zvláštní svátostí, totiž manželský a rodinný život. Tam se koná praktický nácvik zvláštní laického apoštolátu a tam je i jeho znamenitá škola, když křesťanské náboženství prostupuje všechny projevy života a den ze dne je více přetvořuje. Tam mají manželé své vlastní povolání v tom, že jsou sobě navzájem i dětem svědky Kristovy víry a lásky. Křesťanská rodina hlásá mocným hlasem jednak nynější ctnosti Božího království, jednak naději na blažený život. Tak svým příkladem a svědectvím usvědčuje svět z hříchu a poskytuje světlo těm, kteří hledají pravdu.

Proto laici i tehdy, když se zabývají časnými věcmi, mohou a mají vykonávat hodnotnou činnost pro evangelizaci světa. Někteří z nich podle možnosti zastupují v některých posvátných funkcích posvěcené služebníky, když je jich nedostatek nebo když je jim v době pronásledování znemožněno působit; mnozí z nich věnují všechny své síly apoštolské práci; všichni však jsou povinni spolupracovat pro rozšíření a růst Kristova království ve světě. Proto nechť se laici neúnavně snaží o hlubší poznání zjevené pravdy a snažně si vyprošují od Boha dar moudrosti.

Mezi člověkem a Bohem: **Úvaha o poslání muže a o poslání ženy**

Pro křesťana existuje absolutní rovnost v důstojnosti muže a ženy:

- oba jsou Božími tvory
- oba jsou vykoupeni skrze Ježíše Krista, oba jsou Božími dětmi
- oba jsou povoláni k témuž nadpřirozenému poslání.

Muž a žena mají tutéž lidskou důstojnost, tytéž úkoly, totéž nadpřirozené určení, ale jejich funkce jsou rozdílné a vzájemně se doplňují. Žena je více obrácena k lidství, které má růst, muž k vesmíru, který je třeba stavět. Žena má své zvláštní místo na rovině společenství, muž na rovině občanství.

Pro pyšného muže je žena neustálou připomínkou jeho neúplnosti, pro egoistického muže je trvalou výzvou, aby vyšel ze sebe.

Muž potřebuje spojení s myšlenkami ženy, s jejími intuicemi, jemností, mírností, s jejím půvabem a jejím smyslem pro lidi, pro podrobnosti. Emancipace ženy je pak založena na tom, že si žena uvědomí svou zodpovědnost na výstavbě světa. Jedině tak může svět uspět.

A to je čestný úkol, který Bůh na počátku svěřil mužům i ženám.

DUCHOVNÍ SPRÁVCI A OSTATNÍ KNĚŽÍ VE FARNOSTI SV. PROKOPA

(od roku 1946)

od	farář (F) administrátor (A)	do	od	ostatní duchovní	do
	jméno			jméno	
1946	F P. FRANTIŠEK HOŠEK	1952	1946	P. Bohumil Inneman	1951
1952	A P. BOHUMIL INNEMAN	1957	1950	P. František X. Dražil	1961
1957	A P. VÁCLAV PODOLÁK	1958			
1958	A P. STANISLAV NOVÁK	1967			
1967	A P. JAROSLAV NOVÁK	1968			
1968	A P. KAREL MEJDRECH	1975	1969	P. Václav Veselý	1970
1975	F P. KAREL MEJDRECH	1983	1972	P. Josef Václav Kára	1981
1983	A P. KAREL PILÍK	1984	1983	P. Josef Vlach	1986
1984	A P. PAVEL BAXANT	1987			
1988	A P. PAVEL GRIMMIG	1989	1988	P. Vladimír Vyhlička	1989
1989	A P. VLADIMÍR KELNAR	2001	2004	P. René Milfait	2007
2001	A P. MILOŠ SZABO	2007	2005	P. Václav Wolf	2019
2007	F P. MILOŠ SZABO	2015	2008	P. Jaroslav Miškovský	2010
2015	A P. VÍT UHER	2016	2011	P. Antonín Ježek	
2016	P. VÍT UHER		2018	P. Petr Havlík	

Žižkovský místopis

Naše farnost má 3 kostely a Farní centrum. Všechny tyto objekty se nalézají v Městské části Praha 3, katastrální území Žižkov, v různých pojmenovaných lokalitách. Známe původ a smysl jejich názvů?

Farní kostel sv. Prokopa – Sladkovského náměstí

Karel Sladkovský (1823 – 1880), český politik a novinář, jeden ze zakladatelů Mladočeské strany. Jeho jméno nese náměstí od svého vzniku. Vzniklo 1890 na místě bývalé usedlosti Reismanka podle jména pražského primátora.

Filiální kostel sv. Rocha – Olšanské náměstí

Olšany – původně obec u Prahy (někdy též Volšany), připomínaná již ve 14. století. Původ názvu snad od stromu olše. V 17. stol. koupila území staroměstská obec jako místo určené k pohřbívání mrtvých. V letech 1910 – 1930 se náměstí jmenovalo Radešínovo podle Viléma z Radešína, majitele vsi Olšany.

Filiální kostel sv. Anny – Tovačovského ul.

Jan Tovačovský z Cimburka (+1464) – moravský šlechtic, stoupenec krále Jiřího z Poděbrad, moravský zemský hejtman. Ulice nese jméno od svého vzniku r. 1904.

Farní budova (Farní centrum) – Čajkovského ul.

Petr Iljič Čajkovskij (1840 – 1893) – ruský hudební skladatel. Jeho jméno nese ulice od r. 1952. Před tím se nazývala Tomkova (Václav Vladivoj Tomek 1818 – 1905, český historik a pedagog).

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Z Knihy života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfieux

uspořádala Mgr. Tereza Pýchová, část 12.

Pokora

Pokora není jen jedním ze svátečních jídel, ale je to koření, které dodává chuti všem pokrmům. Pokora přivádí k poslušnosti, která je jejím prvním stupněm, a poslušnost nám vrací život.

O tom, jak získat dokonalou pokoru, učí Pán: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek.“ Chceš-li tedy získat dokonalou pokoru, nauč se tomu, co snášel Ježíš, a snášej to také. Když půjdeš v jeho stopách, pochopíš veliké tajemství pokory Boha, který se stal naším služebníkem vykupitelem, ačkoli jsme všichni byli hříšníci.

Pokora ti má především připomínat, že jsi jen tvor. Vzpomeň si, že sílu Ti dává Pán.

Pokora ti má pak připomínat, že jsi *hříšník*. Že jen Boží milostí jsi to, co jsi. „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu,“ „Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným.“ Kdo zná svou slabost, je větší než ten, kdo vidí anděly.“

Pokora se tedy pro tebe stane milostí obrácení. Pán zkoušel svůj lid tím, že ho vystavoval pokořování, a tak ho vychovával a posvěcoval. Proto prochází cesta pokory zkouškou *pokořování*, které se může někdy zdát jako výheň. Věř, že pohrdání a urážky jsou pro tvou duši lékem na tvou pýchu, a modlí se za ty, kdo s tebou špatně zacházejí, neboť jsou to opravdoví lékaři. Buď přesvědčen, že každý, kdo nenávidí ponižování, nenávidí pokoru. Jsi-li pokoušen, pokoř se ještě víc, a Bůh ti pomůže. Což není známkou dokonalé pokory radovat se z urážek? Je pro tebe dobré, budeš-li moci na konci opakovat se všemi Ježíšovými učedníky, pozvanými, aby se pro něho zřekli sami sebe: „Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.“ Takto se budeš aktivně přibližovat k oné správné pasivitě, která učiní tvou duši takovou, že bude poddajná a otevřená jeho milosti. Když se pokoříš pod mocnou rukou Boží, on tě v pravý čas povýší.

Pokora učí *svatosti*. Zlí duchové vědí, že je to brána, vedoucí k dokonalosti, a proto se jí podle otců pouště bojí nejvíc ze všech ctností. Démon řekl jednou Makariovi: „Nemohu proti tobě bojovat. A přece dělám všechno, co ty: Ty se postíš, a já vůbec nejím, ty bdíš, a já nikdy nespím. Jen jedinou věcí mě přemáháš.“ Otec Makarius pravil: „Kterou?“ Démon odpověděl: „Svou pokorou.“ Nezvítězil takto nad Protivníkem i Ježíš? Nic nezahání a nepřemáhá zlé duchy tak účinně jako pokora.

Liturgie: Neděle liturgického mezidobí

Název *Liturgické mezidobí* označuje dobu mezi vánočním a velikonočním okruhem (1. část) a mezi velikonočním a vánočním okruhem (2. část). Toto oficiální označení je ale zavádějící, nejde totiž o časový prostor „mezi dobami“, ale o samostatnou liturgickou dobu. Dřívější označení „doba během roku“ lépe vystihovalo oficiální latinské označení „tempus per annum“. První část liturgického mezidobí začíná v pondělí po svátku Křtu Páně (8. 1.–14. 1.) a končí v úterý před Popeleční středou (3. 2.–9. 3.) Druhá část začíná v pondělí po Slavnosti Seslání Ducha svatého (11.5.–14.6.) a končí v sobotu před I. nedělí adventní (26. 11.–2. 12). V souhrnu obsahuje 33 – 34 týdny (dle kalendářního uspořádání konkrétního liturgického roku), takže jde o 2/3 celkové počtu dní liturgického roku.

Určitý problém činí značení jednotlivých nedělí. První neděle v liturgickém mezidobí neexistuje, stejně tak neexistuje neděle předcházející začátku 2. části mezidobí. V některé roky se z důvodu kalendářní polohy nedělí musí jeden týden vynechat, což se děje tak, že druhá část začne již bez vynechaného týdnem (v r. 2020 končí první část 7. týdnem a druhá část začíná 9. týdnem). Poslední neděle je vždy 34. Dvě neděle jsou pevně obsazeny liturgicky nadřazenou slavností (neděle po Seslání Ducha sv. je Slavnost Nejsvětější Trojice, poslední (34.) neděle je Slavnost Krista-Krále. Dále neděle liturgického mezidobí ustupují všem slavnostem i všem svátkům Páně (2. únor, 6. srpen, 14. září, 9. listopad) a částečně i Vzpomínce na zesnulé (2. listopad).

Paní Marie Uhrová (narozena 1936) pochází z Prahy; s manželem nedávno oslavili 61 let společného života, tedy diamantovou svatbu.

Všichni tři jejich synové vystudovali teologii, dva z nich působí jako kněží. Nejstarší syn se stal nejdříve lékařem, vysvěcen na kněze byl před dvěma lety. Prostřední syn se po promoci oženil, má 3 dcery a pracuje v sekretariátu České biskupské konference. Nejmladší syn je náš pater Vít a knězem je již 18 let. Paní Marie pracovala nejdříve v laboratoři a později 23 let jako sekretářka na Vysoké chemicko-technologické fakultě (VŠCHT).

Byla jste od dětství vedena k náboženství?

Ano, od dětství jsem byla vychovávána v katolické rodině. Byly jsme tři děvčata, já jsem byla nejstarší. Chodily jsme do kostela odmalička. S maminkou jsem jezdila na Svatou Horu na poutě. To mi zůstalo hodně v paměti. S manželem jsme se seznámili na 120. výročí svatebního bálu Boženy Němcové. Byl to Jiřinkový ples v pražské Lucerně. K tanci hrál orchestr P. Karla Tomička z České Skalice. Bylo to v pěkném, křesťanském duchu. Tam jsme se s mužem seznámili v roce 1957 a za rok jsme se vzali. Manžel (nar. 1931) je z jižních Čech z jedné vesničky u Orlíka.

Vychovávala jste také své tři syny k víře v Pána Boha?

Od začátku jsem vedla chlapce k víře. Měli výjimečné duchovní vedení patera PhDr. Jaroslava Zrzavého a myslím, že on ovlivnil i život našich synů.

Rozhodli se studovat teologii pod jeho vlivem?

Ano, on sám vedl výjimečný svatý život. Vychoval osm kněží. Hodně ovlivnil rodiny těch hochů, z kterých ti kněží vyšli.

Synové už od dětství tíhli k náboženství? Určitě byli hodní...

Byli to normální kluci, kteří mezi sebou i doma bojovali. Ten nejstarší byl ukázněný od mala a měl v sobě touhu ke kněžství. Nejživější byl ten prostřední, vystudoval chemickou průmyslovku a potom šel do semináře. On byl s panem kardinálem Tomáškem v Římě na kanonizaci svaté Anežky. Ted' se tam vrátil po 30 letech.

Překvapilo Vás rozhodnutí Vašich synů, že se chtějí stát kněžími?

Překvapilo to hlavně manžela. Hochy jsem se snažila vést v dobrém, ale ze začátku jsem byla přísná maminka, to je pravda. Třeba, než šli ráno do školy, tak jsme se stihli doma pomodlit ještě desátek růžence. Myslím, že to bylo všechno vedení přes Pannu Marii. I pater Zrzavý zdůrazňoval úctu k Panně Marii.

Co byste doporučila farníkům při výchově dětí?

Každodenní modlitba je důležitá a vzpomenout si co ten den děti prožily, co bylo dobré a co špatné. Když si navzájem ublíží, aby se omluvili.

V čem Vám Vaše víra pomáhá?

Prakticky ve všem. Bez Panny Marie si to nedovedu představit. To víte v životě jsou všelijaké těžkosti, ale vždy jsme to nějak překonali s pomocí Boží. Každopádně jezdíme každý rok na slavnost Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.) na pout' na Svatou Horu u Příbrami děkovat Panně Marii za uplynulý rok a prosit za ten nastávající.

Doporučuji knihu **Dokonalá svoboda**, autorkou je **Maria Calasanz Ziescheová**. Děj se odehrává ve středověku. Hrabě Heřman z Altshausenu (1013-1054), těžce zdravotně postižený, ale nesmírně nadaný vědec (žije v klášteře na ostrově Reichenau), promlouvá svým životem i k dnešnímu člověku. Dává odpověď na otázku po smyslu bytí a utrpení. Je to skutečně úžasná knížka, velice duchovně založená.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování 19. díl)

Druhého dne jsem šla hlídat stádo už na pozemky svých pánů. K polednímu za mnou přišel polní hlídač, vypytl se mě, odkud jsem a jak se jmenují moji rodiče: znal mého otce. Pak mi řekl, že všichni lidé že tři osad Questu ho pověřili, aby bděl nad Mni-

chovým jednáním a nad jeho dobyt看, aby ho mohli dát k soudu; a že mě varuje s ohledem na úctu, kterou chová k mému otci. Pak mi řekl, že nesmím zůstat u Mnicha, atd., atd.

Večer se můj pán pokusil mě dostat na lůžko stejnými prostředky jako ve dvou předchozích dnech; tentokrát však řekl, že už to se mnou chce skončit; byl zuřivý jako jeho krávy; na hlavě jsem už neměla téměř žádné vlasy; bil mě, vláčel, kopal a šlapal po mně nohama a říkal, že mě chce sprovodit z tohoto světa. Abych tedy zemřela jako křesťanka, sebrala jsem svoje síly a nahlas jsem říkala své vyznání víry a opakovala, že nechci spát s jeho dětmi. Rozzuřil se ještě více a řekl: „Kde je má sekýra, kde je má sekýra, at' jí přeseknu krk!“

Ještě ani nedomluvil, když se rozlehla libozvučná hudba a já už žádné klení neslyšela. Oslivné světlo, panny oděné v stříbřitě bílém obklopovaly milovaného Ježíše, toho dobrého Ježíše, jehož miluji. Slovům jsem nerozuměla; řekli, že jim porozumím, až opustím obal své duše. Zpívaným slovům jsem neporozuměla, ale sama hudba uspala všechny moje bolesti, dala do pořádku vykloubené údy a vyléčila moje rány.

Nalezla jsem se, jak sedím na zemi vedle jedné židle úplně v troskách. Mí páni byli ještě v posteli. Vyšla jsem a v chlévě jsem se trochu modlila. Asi po hodině jsem slyšela, jak mí páni hovoří a dohadují se mezi sebou; vracím se a ptám se, kam mám vést zvířata, a všichni mi říkají kdoví co. Nakonec mě vyhubovali a nazvali mě bláznivých duchem či bláznivou, nevím sama, a ptali se mě,

kde jsem byla schována, protože mě hledali s lampou všude a že jsem docela určitě v domě nebyla, a abych se dostala ven, že jsem musela prolézt klíčovou dírkou. Pak mi pán řekl, abych mu zmizela z očí, protože by se ze mne jinak zbláznil.

Vzala jsem krávy a kozy a odešla jsem. Můj život byl toho roku plný činnosti; neobávala jsem se, že bych usnula. Stále jsem musela běhat mezi kravami a kozami; ale nejvíce mě rmoutilo, když krávy způsobovaly škodu tím, že se zaběhávaly do polí a že i já jsem kolikrát musela do obilí, abych je odtud vyhnala.

Když nastala hodina, kdy se mělo jít na lůžko, dcera mi řekla: „Není-li to z umíněnosti, že jste odmítla si lehnout, když zde byl můj bratr; dnes večer tu není, tak si pojďte lehnout.“ Neodpověděla jsem nic; trochu jsem se pomodlila. Po pravdě jsem měla beztak veliký odpor k tomu, abych si lehla do toho lůžka; velice jsem váhala, myslela jsem na to, co mi řekl můj nejmilejší Bratr. Konečně můj pán mi hrubým hlasem poručil, abych šla na lůžko; poslechla jsem s rozechvěním; a mladý muž nepřišel.

Byť jsem byla pouze s tou dívkou, spát jsem nemohla. Necítila jsem se dobře, aniž jsem věděla proč; přesto jsem byla moc ospalá, a tak jsem spala napolo v sedě a několikrát padla jako kus olova. Uvažovala jsem tedy o hrozném utrpení svatých mučedníků, které nechali zemřít tak, že jim zabraňovali ve spánku. O těchto věcech mi můj nejmilejší Bratr vyprávěl; řekl mi, že tito světci se museli držet zpříma ve dne v noci; a když se zapotáceli pod tíhou spánku, píchali je body a nutili je stát zpříma. Na mně se takové mučení neodehrávalo, ale přesto jsem si představovala, že trpím téměř příliš...

zdroj: Press, F. (1992). *Děvečky Boží.*

Brno: Mariánské nakladatelství.
uspořádala Mgr. Romana Bartečková PhD

Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova a žádná moc už nám jej nerozboří, pokud náš národ v hloubi srdce chová důvěru k Matce, která divy tvoří: Maria za nás prosit nepřestane: Dědictví otců zachovej nám, Pane!

K památce Panny Marie, Matky jednoty křesťanů – 18. ledna (Kancionál 828)

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDS – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 17:00 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – neděle 18:30 příprava na biřmování (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz

MiladaProvinska@seznam.cz

kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 17:00 - 18:00

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

neděle 18:30 - 20:00 (do prosince 2019)

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před jižším přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne uklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zapívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odregování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou neděli od 17:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim.

Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku.

Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- v latinském jazyce, - 4x ročně v Tridentském ritu u sv. Rocha.
Úterý	sv. Roch	17:00	
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. V adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
Pátek	sv. Prokop	18:00	Každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů.

Případné změny jsou včas oznámeny.

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00.

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.
Mobil: (00420) 731 625 910
e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 12. 2019	
výše dluhu (úvěr):	3 181 183,17 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (prosinec 2019):	12 625 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 324 - LEDEN 2020

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov, farář P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.

Textová příprava: Antonín Ježek Předtisková příprava: Michal Krásil Tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz